**** عیّن الأصحّ و الأدقّ للجواب للتّرجمة أو المفهوم أو المفردات أو الحِوار: (۳۰ ـ ۲۶)**

۱- «إنّ اللّهَ یحبّ الّذین یُقاتلون فی سبیله صفاً کأنّهم بنیانٌ مرصوصٌ»:

۱) به راستی که خداوند آنهایی را که در راهش به‌ترتیب کشته می‌شوند و هم‌چون بنایی استوار هستند، دوست دارد!

۲) همانا خداوند کسانی را که در راهش صف در صف می‌جنگند، گویی بنایی محکم هستند، دوست دارد!

۳) پروردگار به راستی بندگانی را که در راه او به مثال بناهای استوار کشته می‌شوند، دوست می‌دارد!

۴) خداوند قطعاً کسانی را که در راهش صف در صف، هم چون ساختمانی استوار کشته می‌شوند، دوست دارد!

۲- «إنّ القرآنَ یؤکّد علی حرّیة العَقیدة و اعتصام بحبلِ اللّه و یَطلب المسلمینَ أنْ لا یُحاول بثَّ الخِلاف بین صفوفِ المسلمین!»:

۱) همانا قرآن بر آزادی اندیشه و چنگ زدن به ریسمان خداوند تأکید می‌کند و از مسلمانان می‌خواهد که برای پراکندن اختلاف بین صف‌های مسلمانان تلاش نکنند!

۲) به راستی قرآن بر آزادی عقاید و یاری از ریسمان خداوند تأکید می‌کند و از مسلمانان می‌خواهد که بین صف‌های مسلمانان تفرقه ایجاد نکنند!

۳) قرآن بر آزادانه فکر کردن و چنگ زدن به ریسمان الهی تأکید کرده است و از مسلمانان خواسته که برای پراکندن اختلاف بین مسلمانان تلاش نکنند!

۴) همانا قرآن بر آزادی اندیشه و چنگ زدن به ریسمان خداوند تأکید کرده و از تمام مسلمانان می‌خواهد که برای تفرقه افکنی بین سایر مسلمانان تلاش نکنند!

۳- «کان الإعصار یَسحبُ الأخشاب و الأوراق إلی السّماء و عندما یَفقَد الإعصار سرعتَه تتساقط کلُّ الأشیاء و تُصبح الأرضُ مفروشةً بالغصون!»:

۱) گردبادها، چوب‌ها و برگ‌ها را به‌سوی آسمان کشید و هنگامی‌که سرعتشان کم شد، همه چیزها افتادند و زمین را پوشیده از خرده چوب کردند!

۲) بادها، قطعات چوب و برگ را به‌سوی آسمان می‌کشیدند و هنگامی‌که آن‌ها سرعتشان را از دست می‌دادند، همه‌چیز سقوط می‌کرد و زمین پر از شاخه درختان می‌شد!

۳) گردباد، چوب ها و برگ‌ها را به‌سوی آسمان می‌کشید و هنگامی‌که گردباد سرعتش را از دست می‌داد، همه چیزها می‌افتادند و زمین پوشیده از شاخه‌ها می‌شد!

۴) طوفان، شاخه‌ها و برگ‌ها را به طرف آسمان بلند می‌کرد و هنگامی‌که سرعتش کم می‌شد، همه چیز می‌افتاد و زمین از خار و خاشاک پر می‌شد!

۴- «کلُّ طعامٍ لا یُذکَر اسم اللّه علیه، فأنّما هو داءٌ و لا برکةَ فیه!»:

۱) همه غذاهایی که نام پروردگار بر آن‌ها خوانده نشود، همان بیماری هستند و برکتی ندارند!

۲) هر غذایی را که بدون یاد کردن نام خداوند بخوریم، پس همانا مرضی است که در آن هیچ برکتی نیست!

۳) هر غذا را که بدون ذکر خدا شروع کنیم، مرض و بیماری در آن است و برکتی ندارد!

۴) هر غذایی که نام خدا بر آن ذکر نشود، پس قطعا همان بیماری است و هیچ برکتی در آن وجود ندارد!

۵- عیّن الصَّحیح فی التّرجمة:

۱) هل تُصدّق أن یَکون ذلک الفِلمُ حقیقیّاً؟!: آیا راست گفتی که آن فیلم واقعی است؟!

۲) یا بنیَّ أرسلتُ لک ثلاثَ بِطاقات مع الجَواز السّفر!: ای پسرکم، برایت سه بلیط به همراه گذرنامه سفر فرستادم!

۳) إذا یَمنعُنا العقلُ عن عملٍ لا یَجوز الإصرار علی مواصِلته!: اگر توسط عقل از کاری منع شویم، نباید آن را ادامه دهیم!

۴) یا لیتَ تتجلّی الوحدةُ بین المسلمین رغم اختلافهم!: شاید وحدت در میان مسلمانان علی رغم اختلافشان جلوه‌گر شود!

۶- عیّن کلمة لیست مناسبة للفراغ:

۱) ..... شعرٌ نقرأه بجماعةٍ! (الإنشراح)

۲) الرّجل الّذی یدعو إلی التّفرقةِ هو ..... العدوّ! (عمیل)

۳) لا یجوز لنا أن نُشاهد الفلمَ ..... ! (غیر المَسموح)

۴) ..... هو من الفواکه الّتی نأکلها مجففةً أیضاً! (المِشمش)

۷- ما هو مفهوم هذه الآیة؟ (فقُل إنّما الغیب للّه)

۱) اللّه غفّارٌ و و یَغفر ذنوبَ من یتوبُ علیه!

۲) اللّه عالمٌ بما یمرُّ فی باطن صُدور عباده!

۳) اللّه قد خَلق کلّ ما فی السّماوات و ما فی الأرض!

۴) اللّه یعلمُ أینَ یجعل الأنبیاء و رُسله!

۸- ما هو الأبعد من مفهوم هذا الحدیث؟ «لا کنزَ أغنی من القِناعة!»

۱) قناعت توانگر کند مرد را / خبر کن حریص جهان گرد را

۲) ما گداییم و قناعت به نداری داریم / تاج ناب است گدایی، سر هر شهر نرود

۳) آن را که میسّر نشود صبر و قناعت / باید که ببندد کمر خدمت و طاعت

۴) شکوهی که دارد جهان قناعت / به خاقان و قیصر نباشد نباشد

۹- عَیِّن الخطأ حسبَ الحقیقة و الواقع:

۱) اللّحم هو ما بین الجِلد و العَظم!

۲) لا تفرغ بطّاریّة الجوّال عند الإستفادة!

۳) لا یُکلّف اللّه نفساً إلا وُسعها!

۴) فقرُ الحقیقیّ هو الجهل!

۱۰- عیّن الصَّحیح عن الحوارات:

۱) ـ إذهبوا إلی تلک الصّالة للتفتیش! ـ علی عینی!

۲) ـ من أیّ بلدٍ منکم یا أخی؟ ـ کلٌّ واحدٍ منا بطاقته بیده!

۳) ـ هل عندکم شیءٌ غیر مسموحٌ؟ ـ لا بأس یا أخی!

۴) ـ ما تكتبی فی دفتر الذّكرَيات؟ ـ أكتبُ ما بحاجة إليها من الأدوية!

**** أكمِل الفراغات حسب النّصّ: (۳۸ ـ ۳۶)**

.... ۳۶.... هذه الظّاهرة مرّتين فی السّنة فـ .....۳۷.... النّاس غيمةً سوداءَ و رعداً و برقاً و مطراً لمدة السّاعتين ثمّ تصبح الأرضُ مفروشةً بالأسـماك. مِن العجب أن ....۳۸.... النّاس فی الهندوراس بهذا اليوم سنوياً و يُسمّونه مهرجان مطر السّمک!

۱۱- عيّن الصَّحيح:

۱) حدّثَ ۲) حَدَث ۳) تَحدَّثَ ۴) تحدُثُ

۱۲- ميِّز المنتخب غير المناسب:

۱) يُشاهِد ۲) يُلاحِظ ۳) يَخاف ۴) يَرى

۱۳- ما هو الصّحيح:

۱) يعرِفَ ۲) يَحتَفل ۳) يُصدّقُ ۴) يُحاوِل

**** إقرأ النّصّ التّالی بدقةٍ ثُمّ أجب عن الأسئلة بما يناسب النّصّ: (۴۵ ـ ۳۹)**

«أرايت شجرةً مرتفعةً أو ثمرةً طيّبةً أو فاكهةً لذيذةً؟! أ لم تكن هذه بذرة فی التّراب و اختفت عن العيـون ثـم أحييـت و خرجـت مـن التّـراب و أصبحت علی ما نراه الآن فی الطّبيعة؟! الرّبيع بأزهاره و حسن هوائه يأتی بعد برودة شديدة، و تعود أوراق الأشجار إلی مكانها بعد سقوطها، و تبـدأ الطّيور بالتغريد (آواز خواندن) و النّشاط بعد زمن من السكون! تلک هی حياة الإنسان! يُسرٌ و عُسرٌ، راحةٌ و صعوبةٌ، طلوعٌ و غروبٌ، نزولٌ و صعودٌ و ... فإذا كان الأمر هكذا، فعلی الإنسان أن لا يضيع نعم اللّه و لا يَفرح عند الرّاحة إذا ارتفع، و لا يحزن عند هجوم الصـعوبات؛ بـل عليـه أن يكـون إنساناً حاذقةً ثابتةً فی حالتی العسر و اليسر!»

۱۴- مفهوم النّص هو أن ....

۱) حقيقةُ الحياة مُرّة فی كلّ الأحيان! ۲) علی الإنسان أن لا يكونَ حاذقاً أبداً!

۳) المصاعب و النّعمات مَدرِستان تربّی الإنسان! ۴) حياة الإنسان بحاجةٍ إلی اليُسر فقط!

۱۵- عيِّن المناسب للفراغ: علی الإنسان أن يكون ثابتةً فی حالتی العسر و اليسر بسبب ....

۱) أنّ الأمور ليست بيد الإنسان، فهو مجبورٌ علی قبول هذه الحالات! ۲) أنّهما مفيدان لتقدّم الإنسان!

۳) أنّ الحياةَ ممزوجة بهما، فحين ياتی أحدُهما نتوقّع ذهابه! ۴) أنّ جمال الحياة لا ياتی إلّا بعد قُبحها!

۱۶- عيِّن المناسب للفراغ: النّصّ يطلب منّا أن ....

۱) لا نكون مغرورين فی الحياة، فإنّ الدّنيا تمرّ بسرعةٍ! ۲) لا نَنظر إلی حال الأشياء، بل إلی ماضيها و مُستقبلها!

۳) نهتمّ بتغريد الطّيور و أزهار الرّبيع و جمال الدّنيا! ۴) نهتمّ بحالة يُسرنا كما نهتمّ بحالة عُسرنا!

۱۷- عيّن الخطأ:

۱) كلُّ الحياة مملوءةٌ من العُسر و المَصاعب فقط! ۲) نحن كالبُذور نحتاج إلی الإختفاء قبل الظهور!

۳) مع كل شیء يَجب أن نشاهد خلافها كما الخريف قبل الربيع! ۴) لعلّ السّكون فی الأشياء يدلُّ علی الحركة فی باطنها!

۱۸- عيّن الصَّحيح فی المحلّ الإعرابیّ للكلمات المعيّنة:

۱) لا يَحزن عند هجوم الصّعوبات: الصّفة ۲) اختفت عن العُيون: مجرور به حرف جر

۳) أرايتَ شجرة مرتفعة: فاعل ۴) لا يضيع نَعمات اللّه: الصفة

۱۹- عَيِّن الخطأ حول المفردات المعيّنة فی النّص:

۱) تغريد: علی وزن «تفعيل» ـ مجرور بحرف جارٍ ۲) حاذقة: اسم فاعل ـ نكرة ـ مؤنث

۳) نِعَم: الجمع التكسير ـ مفعول ۴) ارتَفع: له حرف زائد ـ فعل ماضی

۲۰- عيّن الصَّحيح فی قراءة الجملة التالية: «فعلی الإنسان أن لا يضيع نعم اللّه و و لا يحزن عند هجوم الصّعوبات!»

۱) الإنسانَ ـ لا يَضيعُ ـ هجومِ ۲) اللّهِ ـ يَحزَنُ ـ الصُّعوباتُ

۳) الإنسانِ ـ لا يُضيع ـ هجومِ ۴) اللّهَ ـ يُحزِنُ ـ هجومَ

۲۱- عَيِّن عبارة جاء فيها فعلان دون حروف زائد:

۱) قال أبی: نحن نتحمّل صعوبة الحياة! ۲) إبتسَم صديقی الفائزُ عند أخذِ الجائزة!

۳) يَفتخِر الجاهلون بنَسَبهم لا بالعلم و أدبهم! ۴) نعبد اللّه لعلّه يغفر ذنوبنا و خطايانا!

۲۲- عَيِّن «لا» تَخْتَلف عن الأخری:

۱) لا جهاد أكبر من جهاد النّفس! ۲) لا أعرف أحداً من ضيوف والدی!

۳) لا صنم باقی فی المعبد! ۴) لا إكراه فی الدّين!

۲۳- عَيِّن الأفعال الّتی تمكن أن تأتی بالضّميرين:

۱) تعاوَنا ـ تَشهَدْن ـ تَقرّبوا ۲) تَقرّبوا ـ أرسِل ـ جاهَدوا ۳) كذّبوا ـ تَشهَدْن ـ تعاوَنا ۴) كذّبوا ـ جاهَدوا ـ أرسِل

۲۴- عَيِّن الخطأ فی إستخدام الأفعال:

۱) تَتساقطُ الأسماک عندما يَفقد الإعصار سرعتَه! ۲) يَستفيدُ الأطبّاء العسلَ لمعالجة الأمراض المُختلفة!

۳) نحن يقومون لأستاذنا عند دخوله فی الصّف! ۴) أغلَقتْ التّلميذةُ حنفيّةَ الماء الّتی كانت مفتوحة!

۲۵- فی أيِّ الأجوبَة ما جاءت الحُروف المشبّهة بِالفعل:

١) لعلّ المسلمين يتعايشون مع بعضِهم مع احتفاظ عقائدهم!
٢) كان الشُّرطي يُفتّش حَقيبتي كأنّي كنتُ مجرماً!
٣) لا يُحزِننا كلامُ من يَحسَدنا و يَطلب فشلنا!
٤) هل تعلمُ أنَّ الصّين أوّل دولةٍ استخدمتْ نقوداً ورقيةً؟!

مؤسسة علوي